

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Стіваришчя "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
 UKRAINIAN LABOR NEWS,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаються, крім що допускється вразно зазначити, що бажано звороту свої рукописи на случай її непоміщення та залучити поштову марку на її пересилку.

ПОСЯГАННЯ КАПІТАЛІСТІВ НА ЕЛЕМЕНТАРНІ ПРАВА РОБІТНИЦТВА.

Право організуватися в професійні союзи або трейд-юні є одним із перших і основних здобутків робітництва в сучасному капіталістичному ладі. Це право існує всюди, де є лише модерні фабрики і промислові підприємства, а в таких промислових розвинених країнах, як Англія, це право існує вже сотки років. І тому дивно є почути в нинішній час, що робітникам відбирається право організуватися в трейд-юні, і то ще в такому країні, як Канада. А однак в Канаді такі явища мають місце, не дивлячись на це, що в "материнському" Англії трейд-юні завоювали собі право гордості вже сотки років тому назад.

Справа заборонення робітникам належати до трейд-юні стала такою голосною, що аж опинилася в домініантним парламенті. Зразу вона була порушена лише одним послом, а потім і інші посли заявили, що їм відомі такі і подібні факти.

Справу порушено минулої п'ятниці, дня 18. мая. Независимий посол з Комокс-Алберні, Б. К. А. В. Нейд заявив, що Павер Ривер Пейпер Ко., яка має папірню около 100 миль на північ від Ванкувер, повідомила локальному юнію робітників в папірні, що накопи вона не віддасть до слідуючої (себто минулої) неділі свого юнійного чарту, всі члени юнії будуть вті правлені а роботи.

Посол Нейд далі заявив, що згадана компанія думає, що її робітники є прямо худобою і що вони повинні не лише працювати, але і думати для компанії. Один робітник, який пішов на подільну конвенцію (посол не каже, якої партії була ця конвенція), з'явив відправлений з роботи. Знова піп, якого погляди були за демократичні для компанії, дістав повідомлення забратися з дому, в якому він мешкав (а який належав до компанії), бо дім є потрібний на іншу ціль.

Посол думає, що давно минув час, коли треба було обстоювати право робітників на організацію. Накопи ця юнія буде мусіла віддати свій чартер, так і члени поженуть до більшовизму.

Інший посол, ліберал з округу Сквін, Б. К. М. А. Сторк, заявив, що в його окрузі є кілька міст, які є власністю і контролюються компаніями, що там оперують. В цих містах компанія має цілковиту контроль і може не впускати до міста кожної особи, якої вона собі не бажає.

Міністер праці Джеймс Мордок подав до відома, що не може сказати, яку акцію департамент праці або парламент може підприємити в цій справі. Далі сказав між іншим, що в різних частях Канади є ще інші працюючі, які відмовляють робітникам права організуватися для своєї охорони. Павер Ривер Пейпер Ко. не є однієюю в Канаді, що відмовляє робітникам цього права. Є інші компанії, і деякі з них великі, про котрих департамент праці упевнився, що вони дуже мало числяться з робітничими організаціями. Такі компанії мають за звичай давати своїм робітникам дуже ясно до розуміння, чого вони не повинні робити, наколи хочуть мати свої роботи. Міністер думає, що це добре, що ця особлива справа прийшла під дискусію, так що парламент зможе довідатися дещо про дійсні відносини.

Мордок закінчив заявою, що ця справа підпадає під юрисдикцію провінції Брітш Колумбія на підставі британського північно-американського акту.

По міністрові праці забрав слово робітничий посол з центрального Вінніпегу Дж. С. Вудсворт, який заявив, що завжди, коли виникає який клопіт, його спішається з федерального правительтва на провінції.

Щодо самої справи, то він сказав, що ці великі компанії в сільській Брітш Колумбія контролюють життя своїх робітників, і то до того степеня, що навіть правительтвенні поштові уряди знаходяться в компанійних забудованих, так що робітники не можуть діставати робітничих газет без нарахення на те, що можуть бути відправлені з роботи. Крайній час вже знати, чи правительтво чи ці компанії мають зверхність, коли мають до діла з горожанськими правами.

Коди слухалим є для федерального правительтва вислати війська до Нової Шкотії для охорони маєтку, так слухалим є охоронити права робітників, — закінчив посол Вудсворт.

В. С. Гуд, прогресивний посол з Бренг, Онт., винув капіталістичну систему, яку принесла нестелість, саботаж і кровопролиття. Завсігди будуть індустриальні клопоти, доки ця система не буде замінена чимось опертим на більш кооперативній основі.

Л. В. Гомфрей, прогресист з Іст Кутеней, висловив розчарування, що міністер праці Джеймс Мордок не оповістив нічого, що його департамент може зробити. Право організації серед робітників зістадо призане працюючими по цілій Канаді і справа, піднесена послом Нейдом, обіймає важний принцип.

Зі своєї сторони прем'єр-Кінг заявив, що наколи факти стоять так, як представлено, то повинно дати і буде дано до розуміння компанії, що канадський парламент прилучив ся до точок Версальського договору, з котрих одна признає право асоціяції для всіх законних цілей. Если це не було-б достаточним, сказав прем'єр, я буду дуже здивований, если канадський парламент не зможе знайти способу, щоби успішно поступити далі в цій справі.

Такою обіцяною збув так важку справу прем'єр Кінг, в той час як міністер праці не мав навіть нічого до обіцяння, хоч завдяє себе приятелем робітництва. Післати війська для зломання страйку то закони знайдуться, але приказати компанії, щоби не забороняла робітникам належати до своєї професійної організації — то на це у пана Мордока нема закона.

Та від Мордока і інших подібних слуг капіталу на офіційних становищах нема чого більше сподіватися. Вони інакше і не поступлять.

Також і один чи кілька послів в парламенті не зможуть вибороти робітникам того, що їм належить. В парламенті можна лише піднести справу для ширшого розголасу.

Дійсну-ж боротьбу за свої права і за своє остаточне визволення мусит звести самі робітники. Зорганізовані робітники мають помочи незорганізованим і йти спільною лавою до боротьби з капіталом. З обісна-ж всі робітники як один повинні виступити в оборону такого елементарного права, яким є право організуватися в професійну організацію. Червоніти треба за канадське зорганізоване робітництво, що в Канаді мають місце такі явища, про які говорено минулої п'ятниці в оттавських парламентах. Зорганізоване робітництво всіх напрямків повинно подбати, щоби цьому був положений край.

СЕРВІЛІЗМ, ЧИ ОРІЕНТАЦІЯ?

(Стаття надіслана з Європи.)

Вячислав Будзиновський пише в брошурі, (виданій в 1895 році) "Хлопська послість" слідує про 1848 рік: "Така була твоя "весна" руський народ! За цей презент, зроблений з нужди, за ту свободу "сконати під зашитою законів" упідлившись ти руський хлопе і ви руські патріоти з 1848 року! За-ту миску сочевиці — виджену і вилзану миску, продав ти властну політичну волю, борючись з революційними змаганнями часу, котрі і тобі несли волю. Ти кував собі власні кайдани". (Стор. 13.)

Прикрі ці слова, але вони є вірною відбиткою політики тодішньої руської, "патріотичної", щойно народжуючої ся дрібної буржуазії, що хотіла з кріпацького тоді народа створити "Тирольськй сход" якраз в хвилі, коли по цілій майже Європі виплазувало подуму Революції, — що неслася волю народам, а селянству передовсім землою!.. В хвилі, коли в Відні, в царській резиденції, боролось робітництво проти реакції, котри в Будапешті, в Празі та інших містах пролетаріят і дрібне міщанство за кличем Революції кидалося в вир соціальної борби, — тоді галицькі патріоти приєдналися тирам вірність, послух і т. п., — обіцяючи при цім за миску сочевиці оборону інтересів реакції, — мужицькою кровю. За це царський патент з 14. IV. поробив цих хлопів властителями ґрунтів, котрі в 1848 р. землю похділи. "Безземельний пролетаріят не дістав-отже діцого!" (Там-же стор. 11.)

"Шляхта повинна була звернути громадам всі ґрунти без заплати! Це було сталося, коли нарід сам собі був вибором волю, а не одержав в дорозі ласки, яко дарунок від третьої інтриґуючої сили!" (Там-же стор. 12—13.)

Цитуючи Будзиновського ("Хлопська послість"), хочу вказати, що причиною цього не була якась свідомо, доцільна орієнтація тодішнього українського міщанства, але тільки його-пре великий сервілізм, що тягнеться червоною ниткою в суевільній боротьбі Сх. Галичини аж до цієї пори... Місто розтравувати вогонь ефемерної борби за право спроторізованого вже тоді селянства, міщанство-патріоти гасили його своїм сервілізмом, своєю подачкою "до усуг"...

Подібна тактика укр. дрібно-го міщанства, адвокатами та іншими тревала в австрійській парламенті перед війною, у війні, а навіть якби на Смітсторії, еше й при розпаді Австрії, де укр. парламентарні патріоти очікували на декрет Карла (який вже був втік), що Сх. Галичина переходить в їх руки, — коли в краю у Львові та Перемишлях діялася кров спроторізованих седи та робітників!..

Якж тут в них прийшла орієнтація, — хіба вернути до краю, де вже з крісом в руках селяне голодні і обдурені відбивали наступи польської шляхти?.. Так і сталося — та укр.-гал. міщанство створило З.О.У.Н.Р., як перехідну стадію з монархії до республіки, з переробованими таблицями...

"Не лизь мужиче до панського ліса, бо двацять п'ять на шкуру!.. Не моргай на панський фільварок, — бо розстріляємо як большевика!"

А за Збруччю велася завзята борба між тими, що рішучо і невідкично дали селянам панську землю, а фабриці робітникам, — а між тими, що хотіли задержати старий лад з шляхтою, буржуазією та попівством, — зі всіма атрибутами капіталізму. — За Збруччю діялася кров за існування годних, бідних, але працюючих мав проти визискувачів! Борьба за волю і поступ — проти поневоленних та реакції! Борьба революціонерів з контрреволюцією... Подумя пожару сгало аж по Збруччю!..

А що на це галицький загумінок зі своїм З.О.У.Н.Р.? І тут ясно стає перед очима знова 1848 рік. Міщанство за своє тепленьке місце в правійно "загумінок" постановило унасти десять раз, з десять раз здрати працюючий народ села і міста, — як орієнтується на Схід, на Велику Революцію, на владу селян та робітників, що мали в своїх руках політичну власть!.. Місто йти з духом часу, повело працюючі маси спроторізованого селянства і робітництва в табори контрреволюції! — Гасити Революцію!.. Чи могла галицька, дрібна буржуазія орієнтуватися на владу селян і робітників, що в імі Революції пропонували підмогу галицькій армії проти польської шляхти, (а зарозом дали хотіли підмогу і Рад. Угорщини...)? Могла, але не хотіла, бо боялася, щоби галицький пролетар-мужик не забрав панську землю, як це сталося на Рад. Україні і Сов. Росії, та щоби не старався створити в себе радянську систему!..

себе держать в колоніях на десятки і сотні мільонів чужого населення в рабстві?

В імі капіталу, цього пожирливого бога, капіталістична Франція з кличем "самовизначення" (капіталу!) забрала Німціям, що гинуть в господарській руйні, Рурську Паланку. Вона разом з Англією та іншими, лише в імі капіталізму збирала "білі гвардії", що огнем і мечем пустошили Рад. Росію, Рад. Україну та інші Рад. Держави!

Дрібне укр. міщанство на них орієнтувалося, та в крові помагало їм топити Україну, — а не орієнтувалося на своїх же селян і робітників, яких інтереси "ніби" хотіли заступати!.. Тут бачити спроторізовану укр. галицьку селяне і робітництво, що ніхто інший не може заступати їх класові, культурні, та соціальні інтереси як лише трудящий маси Рад. Федерації Сходу, а ніколи своя чужа буржуазія!

А тепер, коди "високі пани" в Парижі дали дефінітивно Сх. Галичині (звідки до неї звиди право?) Польщі, то "низьким панам" з Відні, що "без запросин" стояли в передлоках дали еше раз "чмокнути в руку" — А Сх. Галичию? Ітають "наші низькі" "високим панам": "Ми дали Польщі! Погодитесь" (ворона ворони ока не видьобала!) протягнути холодно "високі пани" і пішли зі шляхтою на польський панський бенкет!..

"Протестуємо! Не маєте права вирішувати не питаючи нас", крикнули галицькі дрібні, розчаровані пани з Відні і з Галичини! Дарма! Іронічний сміх лише вбудили у польського жандарма, шляхтича та в антантського капіталіста!..

А що пролетаріят з села і міста? Він сміється, затяв зуби і в підземелю готується до бою. Він не сміє стратити налі на своє визволення! Разом з пролетаріатом польським і жидівським та взагалі з пролетаріатом цілого світа не лише повалить класове пановання шляхти — і попіства в Польщі, але і в цілім світі, та зарозом не дасть запанувати і світову дрібно міщанство! Міщанство, має свої класові інтереси, може служити своїм чужим капіталістам, та на них орієнтуватися, а пролетаріят села і міста може лише орієнтуватися на свої власні сили і на сили Рад. Федерації, що однією заступають як соціальні так культурні та національні інтереси працюючих мас, маючи на меті визволити працюючі маси світа від всякого поневолення.

Класове освідомлення та кріпка партійна дисципліна створять з галицького укр. пролетаріату ставлений авангард, що з пролетаріатом польським та жидівським рознесе пановання шляхти та попівства в дребезги, та створить диктатуру спроторізованого селянства та фабричного робітництва!

Осип Ванци.

СТРАЙК В ЗЕМЕЛЬНІМ БАНКУ ГІПОТЕЧНІМ У ЛЬВОВІ.

Дня 24. цвітня н. р. вибух страйк службовиків в Земельному Банку Гіпотечному у Львові. Страйкують всі службовики крім директорів Лесь Кульчицького, Рожанського і Утрина. Є це вже другий страйк службовиків в цій "патріотичній" українській інституції на протязі останних двох місяців. Причиною його є страшний і невиносимі відносини, які в цій інституції вкорінилися завдяки патріотам, а які живо нагадують сумні часи "Дністра" за часів небищика Кулачківського. Дирекція Земельного Гіпотечного Банку є там всевадна з ним, Надзірна Рада зовсім не интересується справами цієї інституції. В відношенню службовиків, так Дирекція як і Надзірна Рада відказують тільки лиху волю. Всі домагання службовиків нахабно ігноруються. Не переведено ні регуляції платен, не дано навіть долатку на одж, жид службовики ждали тому 2 місяці скромної суми 400.000 марок, якраз тільки, скільки коштувало тоді лихе убрання.

ПЕРШИЙ МАЙ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

(Від нашого кореспондента зі Львова.)

Пролетаріят Східної Галичини святкував сьогодні свято втяжких відносинах. Польська буржуазія вела рішучий і безперервний наступ на робітничу класу. Всюди пробовано усунути осьмигодинний день праці. Безробіття вигнало тисячі робітництв на вулицю. Державо себто польська буржуазія користуючись безробіттям і нуждою робітничої класи, нібито для ратовання промислу дає підприємцям мільярдні кредити, які підприємці зі своєї сторони уживають на валютну спекуляцію. Польська шляхта приготується до перебрання повної влади і тому переслідує безпощадно всякий прояв робітничого соціалістичного руху.

В таку хвилю приходилося пролетаріатові святкувати свято 1-го Мая. Не краще буржуазія поставилася і так звана "соціалістична" партія П.П.С. Помимо тяжкого положення робітничої класи розбиває вона і на даліше всякі організації коли вони не в її руках. Та не удалось її розбити одностійний пролетарський фронт. Майже в цілій Галичині святкувало робітництво першомайське свято спільно.

У Львові відбулося свято на площі Гонсевського. Явилось понад 50.000 робітників. Дирекція поліції заборонила обхід У.С.Д.П. і Бундові. Та помимо цього не дивлячись на всі заходи поліції зібралось все робітництво на площі Гонсевської. Там промовляли з двох трибуун представники всіх партій. Від комуністичної партії промовляло двоє бесідників, один по українськи, а другий по польськи. Непевні помімо ухвали своєїого-Центрального Комітету, що П.П.С. не вільно святкувати з комуністами, не поважились виступити проти них у Львові або не допустити їх до голосу на вічу. По вічу відбувся маніфестаційний похід. Майже третина населення Львова брала участь в цьому поході.

В Кодоми всі робітництво пішло під прапор революційних партій. П.П.С. не відважилась взагалі організувати своє віче. По величавим вічу відбувся могутній похід по цілому місті. На віче приїшло багато селян з доколичних сіл.

В Дрогобичі відбулись окремі віча по яких зіїшлися всі походи разом і спільно маніфестували в очак нафтових директорів. В Бориславі по окремих вічах зіїшлися всі походи разом і отворили шераз віче на якому шераз промовляли представники всіх партій і потому разом урдідали спільну маніфестацію.

В Перемишлі П.П.С.івські розбишаки силувалися розбити комуністичне віче, але це їм не удалось.

На цілому Підкарпатті відбулись великанські маніфестації деревних і тартакових робітників так що по деяких місцевостях прибуло в двоє або в троє стільки людей, як населення в цілому місточку.

Не наспіли ще вісти з інших міст і сіл, але приходять вісти, що по багатьох селах відбулись першомайські віча і демонстрації. Це факти не бували в історії галицького села.

В цілій Східній Галичині перешілов Перший Май під кличем одноголо пролетарського фронту, що виказало сильну волю населення приступити разом з пролетаріатом цілого світа до рішучої боротьби за визволення працюючих з ярмо де пановання з двох трибуун представники всіх партій. Від комуністичної партії промовляло двоє бесідників, один по українськи, а другий по польськи. Непевні помімо ухвали своєїого-Центрального Комітету, що П.П.С. не вільно святкувати з комуністами, не поважились виступити проти них у Львові або не допустити їх до голосу на вічу. По вічу відбувся маніфестаційний похід. Майже третина населення Львова брала участь в цьому поході.

В Кодоми всі робітництво пішло під прапор революційних партій. П.П.С. не відважилась взагалі організувати своє віче. По величавим вічу відбувся могутній похід по цілому місті. На віче приїшло багато селян з доколичних сіл.

В Дрогобичі відбулись окремі віча по яких зіїшлися всі походи разом і спільно маніфестували в очак нафтових директорів. В Бориславі по окремих вічах зіїшлися всі походи разом і отворили шераз віче на якому шераз промовляли представники всіх партій і потому разом урдідали спільну маніфестацію.

В Перемишлі П.П.С.івські розбишаки силувалися розбити комуністичне віче, але це їм не удалось.

На цілому Підкарпатті відбулись великанські маніфестації деревних і тартакових робітників так що по деяких місцевостях прибуло в двоє або в троє стільки людей, як населення в цілому місточку.

них партій. П.П.С. не відважилась взагалі організувати своє віче. По величавим вічу відбувся могутній похід по цілому місті. На віче приїшло багато селян з доколичних сіл.

В Дрогобичі відбулись окремі віча по яких зіїшлися всі походи разом і спільно маніфестували в очак нафтових директорів. В Бориславі по окремих вічах зіїшлися всі походи разом і отворили шераз віче на якому шераз промовляли представники всіх партій і потому разом урдідали спільну маніфестацію.

В Перемишлі П.П.С.івські розбишаки силувалися розбити комуністичне віче, але це їм не удалось.

На цілому Підкарпатті відбулись великанські маніфестації деревних і тартакових робітників так що по деяких місцевостях прибуло в двоє або в троє стільки людей, як населення в цілому місточку.

Не наспіли ще вісти з інших міст і сіл, але приходять вісти, що по багатьох селах відбулись першомайські віча і демонстрації. Це факти не бували в історії галицького села.

В цілій Східній Галичині перешілов Перший Май під кличем одноголо пролетарського фронту, що виказало сильну волю населення приступити разом з пролетаріатом цілого світа до рішучої боротьби за визволення працюючих з ярмо де пановання з двох трибуун представники всіх партій. Від комуністичної партії промовляло двоє бесідників, один по українськи, а другий по польськи. Непевні помімо ухвали своєїого-Центрального Комітету, що П.П.С. не вільно святкувати з комуністами, не поважились виступити проти них у Львові або не допустити їх до голосу на вічу. По вічу відбувся маніфестаційний похід. Майже третина населення Львова брала участь в цьому поході.

В Кодоми всі робітництво пішло під прапор революційних партій. П.П.С. не відважилась взагалі організувати своє віче. По величавим вічу відбувся могутній похід по цілому місті. На віче приїшло багато селян з доколичних сіл.

В Дрогобичі відбулись окремі віча по яких зіїшлися всі походи разом і спільно маніфестували в очак нафтових директорів. В Бориславі по окремих вічах зіїшлися всі походи разом і отворили шераз віче на якому шераз промовляли представники всіх партій і потому разом урдідали спільну маніфестацію.

В Перемишлі П.П.С.івські розбишаки силувалися розбити комуністичне віче, але це їм не удалось.

На цілому Підкарпатті відбулись великанські маніфестації деревних і тартакових робітників так що по деяких місцевостях прибуло в двоє або в троє стільки людей, як населення в цілому місточку.

Не наспіли ще вісти з інших міст і сіл, але приходять вісти, що по багатьох селах відбулись першомайські віча і демонстрації. Це факти не бували в історії галицького села.

В цілій Східній Галичині перешілов Перший Май під кличем одноголо пролетарського фронту, що виказало сильну волю населення приступити разом з пролетаріатом цілого світа до рішучої боротьби за визволення працюючих з ярмо де пановання з двох трибуун представники всіх партій. Від комуністичної партії промовляло двоє бесідників, один по українськи, а другий по польськи. Непевні помімо ухвали своєїого-Центрального Комітету, що П.П.С. не вільно святкувати з комуністами, не поважились виступити проти них у Львові або не допустити їх до голосу на вічу. По вічу відбувся маніфестаційний похід. Майже третина населення Львова брала участь в цьому поході.

В Кодоми всі робітництво пішло під прапор революційних партій. П.П.С. не відважилась взагалі організувати своє віче. По величавим вічу відбувся могутній похід по цілому місті. На віче приїшло багато селян з доколичних сіл.

В Дрогобичі відбулись окремі віча по яких зіїшлися всі походи разом і спільно маніфестували в очак нафтових директорів. В Бориславі по окремих вічах зіїшлися всі походи разом і отворили шераз віче на якому шераз промовляли представники всіх партій і потому разом урдідали спільну маніфестацію.

В Перемишлі П.П.С.івські розбишаки силувалися розбити комуністичне віче, але це їм не удалось.

На цілому Підкарпатті відбулись великанські маніфестації деревних і тартакових робітників так що по деяких місцевостях прибуло в двоє або в троє стільки людей, як населення в цілому місточку.

Не наспіли ще вісти з інших міст і сіл, але приходять вісти, що по багатьох селах відбулись першомайські віча і демонстрації. Це факти не бували в історії галицького села.

ДИСОНАНСИ.

Недавно тому редактор "Укр. Голосу" одним замахом пера вимордував "московсько-большевизьким голодом" на Радянській Україні 25 мільонів українців.

Ні менше, ні більше, лише 25 мільонів як втя!

З 30 мільонів українців на Україні осталося всего 5 мільонів.

Редактор "Кан. Укр." користуючи з цього "масового морду" українців — постановив злучити 4 мільони галицьких греко-католикських українців з 5 мільонами православних українців на Радянській Україні в одну нову церкву — українсько-католицьку.

Тут вже майже "фифті-фифті", отже чому-б не злучитись? Перечитавши таке в "К. У.", редактор "У. Г." скочив мов опарений. "Гові! — крикнув він на ред. "К. У."

... греко-католиків українців є чотири мільони, а православних українців є тепер бодай ТРИПЦЯТЬ мільонів. ("У. Г." ч. 18.)

А щоби доказати ред. "К. У." як на долони, що йому не до злуки з православними, ред. "У. Г." таки зараз в 19. ч. своєї газети подав, що на Україні померло голодовою смертю всего лише 10 мільонів людей.

Нема в цій інституції і досі службової прагматки, так що є там "практиканти", які мають навіть і по 10 літ служби. Останню ремунерацію розділено так, що 18 службовиків дістали ледви половину, що ділять тільки лиху волю. Всі домагання службовиків нахабно ігноруються. Не переведено ні регуляції платен, не дано навіть долатку на одж, жид службовики ждали тому 2 місяці скромної суми 400.000 марок, якраз тільки, скільки коштувало тоді лихе убрання.

Коди ред. "К. У." не залишили думки про злуку греко-католиків з православними, то ред. "У. Г." аліпше, що ні одна особа на Україні не померла від голодової смерті, а навпаки, протягом одного року там народилось ще 25 мільонів православних українців. В ред. "У. Г." все можливе.

Скавудить ред. "У. Г." раз-у-раз на "У. Р. В.", що вони ніби-то "ховать правду", а самий таки твердо заявляє своим читачам, що вони не повинні знати правди.

Це не шутки, а дійсна правда. Будуть терпеливі.

"У. Р. В." містять промови Петрушевничових послів, виголошувані на засіданнях Національної Ради у Відні. З тих промов ми довідались про цілу господарку Петрушевничового "правительтва", а також — що найголовніше, — що довідались про те, як панове "міністри" пили і гуляли за доларя, видурені з українських робітників і фермерів в Канаді і Злуч. Державах.